

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) Telefónica SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 227, 28.7.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.12.2013 (Upper Tribunalin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Fish Legal ja Emily Shirley v. Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd ja Southern Water Services Ltd

(Asia C-279/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Århusin yleissopimus — Direktiivi 2003/4/EY — Ympäristötiedon julkinen saatavuus — Soveltamisala — Käsite ”viranomainen” — Viemäröinnistä ja vesihuollosta vastaavat yritykset — Vesialan yksityistäminen Englannissa ja Walesissa)

(2014/C 52/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Fish Legal ja Emily Shirley

Vastapuolet: Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd ja Southern Water Services Ltd

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — Yhdistynyt kuningaskunta — Ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY (EUVL L 41, s. 26) 2 artiklan 2 alakohdan a, b ja c alakohdan tulkinta — Viranomaisten velvollisuus saattaa pyydettyä saataville niiden hallussa olevat ympäristötiedot — Soveltamisala — Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka ”hoitaa viranomaisen tehtäviä kansallisen lainsäädännön nojalla”, käsite

Tuomiolauselmä

1) Sen määrittämiseksi, voidaanko United Utilities Water plc:n, Yorkshire Water Services Ltd:n ja Southern Water Services Ltd:n kaltaisia yksiköitä pitää oikeushenkilöinä, jotka hoitavat ”viranomaisen tehtäviä” kansallisen lainsäädännön nojalla ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY 2 artiklan 2 alakohdan b alakoh-

dassa tarkoitetulla tavalla, on tutkittava, onko näillä yksiköillä niihin sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla erityistä toimivaltaa, joka poikkeaa yksityisoikeudellisten henkilöiden välisiin suhteisiin sovellettavista säännöistä.

2) United Utilities Water plc:n, Yorkshire Water Services Ltd:n ja Southern Water Services Ltd:n kaltaiset yritykset, jotka tarjoavat ympäristöön liittyviä julkisia palveluja, ovat direktiivin 2003/4 2 artiklan 2 alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa, jolloin niitä on pidettävä kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan c alakohdan nojalla ”viranomaisina”, jos kyseiset yritykset eivät määrittele tosiasiallisesti itsenäisesti tapaa, jolla ne tarjoavat kyseisiä palveluja, koska kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan a tai b alakohdan soveltamisalaan kuuluva viranomainen voi vaikuttaa ratkaisevasti kyseisten yritysten toimintaan ympäristön alalla.

3) Direktiivin 2003/4 2 artiklan 2 alakohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että henkilö, joka kuuluu kyseisen säännöksen piiriin, on viranomainen kaikkien sen hallussa olevien ympäristötietojen osalta. United Utilities Water plc:n, Yorkshire Water Services Ltd:n ja Southern Water Services Ltd:n kaltaiset kaupalliset yhtiöt, jotka voivat olla kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja viranomaisia ainoastaan siltä osin kuin ne ovat silloin, kun ne tarjoavat julkisia palveluja ympäristön alalla, kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa, eivät ole velvollisia toimittamaan ympäristötietoja, jos on selvää, että ne eivät liity tällaisten palvelujen tarjoamiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 250, 18.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 19.12.2013 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Trento Sviluppo srl ja Centrale Adriatica Soc coop v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Asia C-281/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Sopimattomat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — 6 artiklan 1 kohta — Harhaanjohtavan toimen käsite — Asianomaisessa säännöksessä lueteltujen edellytysten kumulatiivisuus)

(2014/C 52/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Trento Sviluppo srl ja Centrale Adriatica Soc coop

Vastaaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Consiglio di Stato — Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22) 6 artiklan 1 kohdan tulkinta — Harhaanjohtavan toimen käsite — Asianomaisessa säännöksessä lueteltujen edellytysten kumulatiivisuus

Tuomiolauselman

Kaupallinen menettely on luokiteltava sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla "harhaanjohtavaksi", jos kyseinen menettely yhtäältä sisältää virheellistä tietoa tai jos se on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa ja toisaalta on omiaan saamaan kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt. Kyseisen direktiivin 2 artiklan k alakohtaa on tulkittava siten, että käsitteen "kaupallinen ratkaisu" soveltamisalaa kuuluvat kaikki ratkaisut, jotka liittyvät suoraan tuotteen hankkimiseen tai hankkimatta jättämiseen.

(¹) EUVL C 235, 4.8.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.12.2013 (Tartu Ringkonnakohus (Viro) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ragn-Sells AS v. Sillamäe Linnavalitsus

(Asia C-292/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2008/98/EY — Jätehuolto — 16 artiklan 3 kohta — Läheisyysperiaate — Asetus (EY) N:o 1013/2006 — Jätteiden siirto — Sekalainen yhdyskuntajäte — Teollisuus- ja rakennusjäte — Jätteiden keräys- ja kuljetuspalveluja tietyn kunnan alueella koskevan konsession myöntämismenettely — Konsession tulevan haltijan velvollisuus kuljettaa kerätyt jätteet konsession myöntävän viranomaisen nimeämiin jätehuoltolaitoksiin — Lähimmät asianmukaiset jätehuoltolaitokset)

(2014/C 52/22)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tartu Ringkonnakohus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ragn-Sells AS

Vastaaja: Sillamäe Linnavalitsus

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tartu Ringkonnakohus — SEUT 102 artiklan ja SEUT 106 artiklan 1 kohdan tulkinta ja jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EY) N:o 2008/98 (EUVL L 312, s. 3) 16 artiklan 3 kohdan tulkinta — Yhdyskuntajätteen kuljetusten järjestämistä koskeva julkinen hankintamenettely — Hankinta-asiakirjoihin sisältyvä ehto, jonka mukaan toimiluvan tulevan haltijan on kuljetettava jätteitä ainoastaan tiettyihin kahteen asianomaisen kunnan alueella toimivaan jätehuoltolaitokseen, vaikka markkinoilla on useita vaatimukset täyttäviä palveluntarjoajia — Yhdyskuntajätteen käsittelyä koskeva yksinoikeus — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö

Tuomiolauselman

1) Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006, kun sitä luetaan yhdessä jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 16 artiklan kanssa, on tulkittava niin, että

— niissä sallitaan se, että paikallinen itsehallintoyksikkö velvoittaa alueellaan jätteiden keräyksestä vastaavan yrityksen kuljettamaan yksityisistä kotitalouksista ja mahdollisesti muilta tuottajilta kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen lähimpään siihen jäsenvaltioon, jossa kyseinen itsehallintoyksikkö sijaitsee, sijoittautuneeseen asianmukaiseen laitokseen

— niissä ei sallita sitä, että paikallinen itsehallintoyksikkö velvoittaa alueellaan jätteiden keräyksestä vastaavan yrityksen kuljettamaan sen alueella syntyneen teollisuus- ja rakennusjätteen lähimpään siihen jäsenvaltioon, jossa kyseinen itsehallintoyksikkö sijaitsee, sijoittautuneeseen asianmukaiseen laitokseen siltä osin kuin kyseiset jätteet on tarkoitettu hyödynnettäviksi, jos kyseisten jätteiden tuottajat velvoitetaan toimittamaan nämä jätteet joko asianomaiselle yritykselle tai suoraan kyseiseen laitokseen.

2) SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion alueelle.

(¹) EUVL C 243, 11.8.2012.